

لاهور شہخ جہنگی پیمام کی لہباری ھبژاردنہو بہا وکردہو

لاهور شہخ جہنگی لہ نوہترین پیمامی فیدیہیدا لہباری ھبژاردنی پلہمانی کوردستان دہت، "داوا دہکم لہ ئستاو بہ هیوا و ئومدہکی زہرہو خہتان ساز و ئامادہ بکن بہ ہشداریکردن لہ ھبژاردن." دہشہت، "زہر گرنکہ بہ باہخہو بہ ئو ھبژاردنہ ہوانن، کہ چہند جارہکہ بہ ئنقہست و لہ ترسی گہہا نکاری دوادہخرہ."

لاهور شہخ جہنگی دہشہت، "رووداوہکانی دوو ساہی را بردوو زہر ھاوکیشہیان لہ ناوخہی ھلہم و واقعی سیاسی عراق و ناوچہکہ گہہیو کہ وا دہکات دہخی سیاسی ئستا و دوو ساہ لہمہوہر بہ تہواوی جیاواز ہت، ئو جیاوازیہش دہسہا تداران پش خہک ھستیان پکردووہ، بہہ ھبژاردن دوادہخن."

دہقی پیمامکہی لاهور شہخ جہنگی:

ہناوی پلہوہردگاری گہورہ و میہرہبان

ها و نیشتمان نیانی خا شویست، دنگد رانی هه رمی کوردستان ئم کا تان باش...

وێک هه مووتان ئاگادارن هه رمی کوردستان به دخیکی ناهه مواری سیاسی و ئیداری هه ستیار و به له کوشه و قهیران دا ته پیه دیهت، ژیان و گوز رانی زهرینهی خهکی کوردستان له بوپیهی خراپیدا یه، به بازارای و خراپیهی دخی کاسبکاران و ئیفلیج بوونی زهرینهی کایهکان و به هیوا بوونی گهنجیهکانمان له مان دخوازهت، که به هه موومان ئهم فئاغه هه ستیار ته پیه نهین، په کهوه سه رتهایهکی نو دهست په بکهین که رهگا له نغری بوونی زیاتر بگره و جه رهک له هه ستانهوه و سه رهپه خستهوهی ژیا نهکی شایسته به خهک جهگیر بکهین، ئهوهش له ئهستادا تهنیا و تهنیا به به شداری کردنی فراوانی ئهوهی دنگد ران دیهت له هه بهژاردنهکانی داها تووی په رهلهمانی کوردستاندا.

بهه په یام ده موه داواتان له بکهیم که گرنگه له ئهستاوه به هیوا و ئومدهکی زهرهوه خهتان ساز و ئاماده بکهین به به شداری کردنی هه بهژاردن، ئهوه گهجهانهی په کهمهجاریانه به شداری دهکهین سهردانی بهنکهکانی که مسیهی هه بهژاردن بکهین و خهپان تهمار بکهین، زهر گرنگه به بایه خهوه به ئهوه هه بهژاردنه بهوان، که چه ند جار که به ئهنفهست و له ترسی گهه نکاری دواده خه، بهه ام لهوه دهنیا به که هه ره ده به بکه، له ئهستاشدا بهوه به دواده چوون و زانیاریانهی لای من هه، تاکه ئهگای گهه نکاری سهندوه کهانی هه بهژاردن و که موهی نهودهوهی مبهستهیهی هه رمی کوردستان به رهوه هوکهمانیهی که باش بهوات.

رووداو کهانی دوو سهی را بردوو زهر هاوکیشهپان له ناوخی هه رم و واقعی سیاسی عهراق و ناوچه که گهیهوه که وا دهکات دهخی سیاسی ئهستا و دوو سه له موه به ره به تهوای جیاواز بهت، ئهوه جیاوازییهش دهسهه تداران پهش خهک هه ستیان په کردوو، بهیه هه بهژاردن دواده خه، لهوهش دهنیا به ئهگه ره هه بهژاردنی داها تووی کوردستان له ئهستی عهراق و ناوچه که و تهنا نهت که موهی نهودهوهی په بایه خ نهیوایه فشاریان نه ده کرد به ئهجمدانی، به دیو کهکی تریشدا ئهگه ره ئهم هه بهژاردنه کاریگه ره نهیوایه ئهوه حیزبانهی ئهستا به ئهمری واقع دهسهه تدارن هه ند خهپان له ئهجمدانی نه ده دزییهوه و هه ره جار و به بیانوهی که دوا یان نه ده خست، هه ره له ره شهوه داواکارم سه ره کایهیهی هه رمی کوردستان به نهووترین کات که به بهتهوه و وادهیه که به ئهجمدانی هه بهژاردنهکانی داها تووی په رهلهمانی کوردستان دیاری بکات،

داوا ل کھمسیہئی با ہای سربہخائی ههژاردنهکائی عراقیش دکهم وادی دکرکردن و نوکردنهوئی کارتیی دنگدان درهز بکا تهوو، تا دبرفت بدرت بهو دنگدیرانی که هشتا ناوی خیابان تمار نهکردوو و کارتهکانیان وهرنهگرتتهوو.

ها و ا تیا نی خ ش ویست . . .

[illegible]

د ښکندړاڼی نازیز، بـلتایبـت ئـو گـڼـجـانـی کـه یـکـمـجـارـتا نـه بـشـدار یـی هـښـژارـدن دـکـن، تـنـیا دوو رـژـماو، کـه سـرداڼی بـنـکـکـانـی کـمـسـیـنـی هـښـژارـدن بـکـن و ناوې خـتـان تـماـر بـکـن بـه ئـو و یـ دـر فـتـی بـشـدار یـکـردن لـه هـښـژارـدن لـه دـست نـدـن، سا هـا نـکـی زـږ تـحـمـولی حوکـمـا نیـی کـی نا تـنـدروست دـکـن، هـمـوومان پـکـو و ئـر کـما نـه شان بـد یـنـه بـر چا کـکـردنی ئـم دـخ و گـه هـا نـو و یـ هیوا و هـنا نـه کایـی سـردـمـک کـه حوکـمـا نی لـبری گروپ و تا قـمـک لـه بـر ژـو و نـدی خـکـی کوردستاندا بـت، راستیـی کـی تـواو حاشا هـښـگـریش کـه خـوای گـور نـه لـخـرا پـو بـه باش و نـه لـه باش و بـه خـراپ ژیان و گوزـږاڼی خـکـکـکـی ناگـڼـه ئـگـر خـکـخـی بـو ئـر کـه هـښـسـتـت، بـیـه ئـر کـی مـن و ئـو و یـ کـسـو کـاری سـر بـرزی شـهیدان و پـشمـرگ و هـز ئـمـنیـکـان و گـنـجان و ژنان و مامـستـیان و تـواو یـ مووچـخـران و سـرجـم چین و تووژـکـان، کـه هـو و بـد یـن سـر تـا یـکـی نو و بـه خـک و خاکی ئـم هـر مـه دـستـپـکـیـن، ئـو و شـ بـر پـرسـیار تـیـی کـی دـستـجـمـعیـه و دـبـه هـمـووان بـه ئـر کـی ئینسانـی و ئایینی و نیشتمانی و نـه نـو و یـی خـپـا نی بـزان.

خوای گور ئو و هه‌رمی کوردستان و عراق له هه‌موو بێتا و ناخ‌شییک به‌بارێ.

هه‌ر شاد و سه‌ركه‌وتووین.

لاهور شخ ج‌نگی